

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

اصول الفقه (تعادل و تراجیح)

ورود

جلسه ۴۱۱

استاد شفیعی

معنای ورود:

ورود، بدین معناست که یک دلیل (وارد)، موضوع دلیل دیگر (مورود) را به طور حقیقی بردارد (رفع کند).

دلیل اماره، وارد بر دلیل اصول عملیه است، با ورود اماره دیگر حقیقتاً موضوعی برای اصول باقی نمی ماند.

تفاوت ورود و تخصّص:

همان طور که حکومت و تخصیص از لحاظ نتیجه، متحد بودند؛ ورود و تخصّص و ورود نیز از لحاظ نتیجه مانند هم هستند.

وجه اشتراک ورود و تخصّص:

خروج حقیقی یک شیء از موضوع یک دلیل به خاطر دلیل دیگر.

وجه افتراق:

خروج شیء در «ورود» تبعیدی است برخلاف «تخصّص» که خروج شیء در آن تکوینی است.

مثال تخصّص و ورود:

«اکرم العلماء» دال بر وجوب جمیع علماء است زید جاهل، تکویناً از موضوع «العلماء» خارج است، این مصداق خروج تخصّصی است.

دلیل امارات وارد بر دلیل اصول است، و حقیقتاً موضوع اصول را رفع می کند این رفع تبعیدی - نه تکوینی - است، موضوع براءت عقلیه، عدم بیان است، پس عقل حکم به قبح عقاب بلا بیان می کند و اما دلیل دال بر حجیت اماره، اماره را بیان تبعیدی می داند پس با این تعبد، موضوع عدم البیان مرتفع می شود و این مصداق ورود اماره بر اصل عملی است.